

Läget på de globala energimarknaderna

Vecka 27, 2021

2021-07-07

Sammanfattning

De globala energipriserna fortsätter att vara höga och stötts generellt av den stärkta ekonomiska tillväxten, ökad efterfrågan och minskande lagervolymer.

Vad gäller det globala oljepriset har priset stärkts över USD77 per fat (Brent M+1) under de senaste dagarna, sedan samtal inom OPEC+ har brutit samman och en öppen konflikt mellan Saudiarabien och Förenade Arabemiraten för tillfället har låst förhandlingar om produktionsminskningsavtalets utveckling framöver.

De globala naturgaspriserna har sedan förra marknadsbrevet fortsatt uppåt, inte minst TTF som i måndags den 5 juli stängde på EUR37,95 per MWh. Den asiatiska LNG-efterfrågan är fortsatt stark och LNG-laster söker sig därför till Asien med minskade leveranser till Europa som följd.

Kolpriserna nådde under måndagen den 5 juli sitt högsta pris på 10 år och utsläppsriktpriset nådde under torsdagen vecka 26 en ny rekordnivå om EUR57,65 per ton.

*Till följd av förändringar i hantering av prisdata kommer inte alla grafer som tidigare ingick i marknadsbrevet att kunna publiceras i dagens version.

Detta är vårens sista marknadsbrev, vi önskar alla läsare en trevlig sommar och återkommer den 1 september.

<http://www.energimyndigheten.se/globalaenergimarknader>

Vid sidan av arbetet med marknadsbrevet följer Energimyndigheten utvecklingen på de svenska energimarknaderna utifrån den rådande situationen med Covid-19 och uppdaterar information på Energimyndighetens hemsida. Mer information finns på www.energimyndigheten.se.

Innehåll

Sammanfattning	1
Oljemarknaden	2
Naturgasmarknaderna	4
Kol och EU ETS	6

Priser vid stängning den 5/7

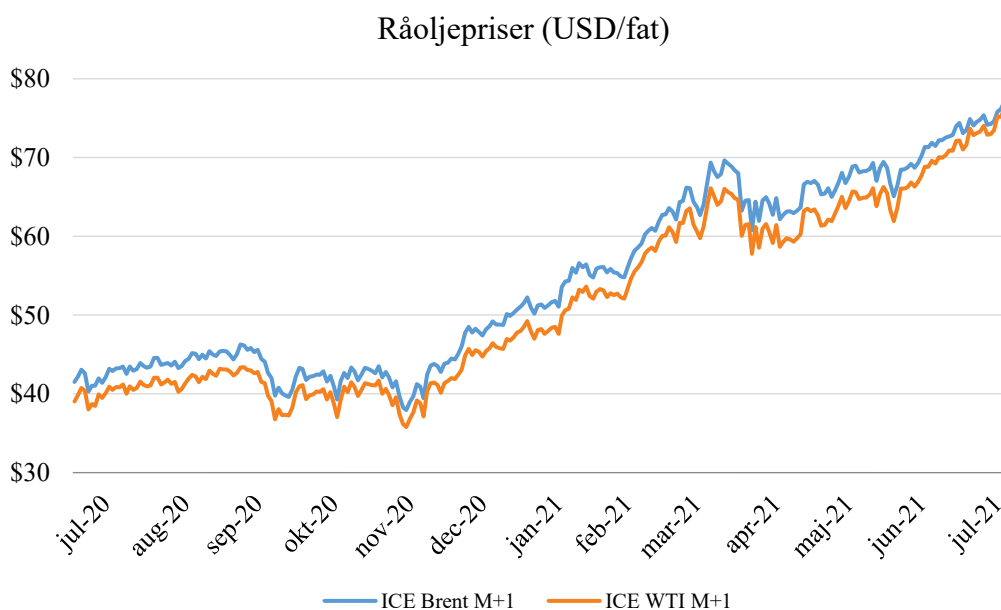
Olja	ICE Brent, front month		
	77,16	USD/fat	↑*
Naturgas	ICP TTF, day ahead		
	---	EUR/MWh	
Kol	ICE AP12, front month		
	127,25	USD/ton	↑*
Utsläppsrätter	ICE EUA, Dec contract		
	57,87	EUR/ton	↑*

* Pilen indikerar prisrörelse sedan förra marknadsbrevet.

Oljemarknaden

Under de senaste veckorna har priset på den globala oljemarknaden fortsatt stigit något till följd av en ökad efterfrågan och minskande globala lagervolymer. Under de senaste dagarna har priset särskilt stärkts, detta till följd av diskussioner inom OPEC+.

Konstellationen, som består av OPEC och några andra större producenter däribland Ryssland, har sedan förra våren haft ett omfattande gemensamt produktionsminskningsavtal för att balansera den globala oljemarknaden. Under våren 2021 beslutade konstellationen att successivt släppa omkring 2 miljoner fat olja per dag till marknaden under perioden maj till juli, till följd av den stärkta efterfrågan och minskande lagervolymer. Den 1 juli samlades OPEC+ länderna för att diskutera ytterligare produktionsökningar under augusti månad men länderna har hittills (6 juli) inte kunnat enas om en väg framåt, vilket fått priserna att stiga. Brent M+1 stängde den 5 juli på USD77,16 per fat, vilket är den högsta nivån sedan 2018. Så länge OPEC+ inte kommer överens innebär det att ytterligare produktionsökningar i augusti inte kommer ske och att marknaden riskerar ett utbudsunderskott som stöttar priserna ytterligare. Högre energipriser har generellt en dämpande effekt på den ekonomiska tillväxten, en risk som många länder vill undvika i ett läge där man aktivt söker återhämta sig från pandemin.

Källa: Intercontinental Exchange.

Inför det ordinarie mötet den 1 juli var det många som förväntade sig en diskussion mellan framför allt Saudiarabien och Ryssland, där så många gånger förr den förstnämnda generellt har varit mer konservativ i sina bedömningar och därmed argumenterat för återhållsamhet i att öka produktionen medan den senare generellt har argumenterat för att släppa på produktionen i större omfattning. Rysslands ståndpunkt har kvarstått även inför den senaste omgången samtal inom OPEC+, stärkt av stigande drivmedelspriser i

Ryssland, men det är framför allt motsättningar från Förenade Arabemiraten som nu gjort samtalen fruktlösa. Ett nytt datum för fortsatta samtal har inte kunnat sättas, efter att det planerade mötet på måndagen (5 juli) ställdes in och representanter för Saudiarabien och Förenade Arabemiraten har varit ovanligt öppna med konflikten länderna emellan, istället för att visa på enighet utåt och söka förhandlingar bilateralt.

Saudiarabien och Ryssland, båda sedda som de facto ledare för konstellationen OPEC+ och i högsta grad ansvariga för att samarbetet kom till stånd överhuvudtaget initialt under 2016, har generellt styrt gruppen sinsemellan. Inför mötet den 1 juli ska Saudiarabien och Ryssland ha argumenterat för ytterligare produktionsökning från augusti med 400 000 fat per dag samt att produktionsminskningsavtalet ska förlängas, från april 2022 som initialt var planerat, till slutet av 2022. Förenade Arabemiraten står bakom produktionsökningen från augusti men vill se en separat hantering av en eventuell förlängning av produktionsminskningsavtalet. Förenade Arabemiraten menar att landets *baseline* som ligger till grund för varje lands kvot av den totala produktionsminskningen är för låg och insisterar på att den höjs från 3,2 till 3,8 miljoner fat per dag, om landet ska gå med på att förlänga avtalet. Saudiarabien menar på att Saudiarabiens *baseline* hela tiden har varit för låg, att den inte speglar landets faktiska produktionskapacitet, och att ett förlängt produktionsminskningsavtal är nödvändigt för att stabilisera marknaden på längre sikt. För Saudiarabien kan detta vara ett känsligt område att ge eftergifter på dels för att man förväntar sig att Förenade Arabemiraten ska rätta sig i ledet bland övriga OPEC-länder dels för att Saudiarabien under flera år har hållit nere sin produktion relativt mycket och vid olika tillfällen åtagit sig frivilliga produktionsminskningar utöver sin tilldelade produktionskvot för att balansera marknaden. Även före produktionsminskningsavtalet fanns på plats (det initierades under slutet av 2016 för att sedan abrupt avslutas i ett priskrig under våren 2020 innan det kunde återupptas i större omfattning i april 2020) har Saudiarabien vid tillfällena åtagit sig att reglera det globala oljeutbudet, delvis på bekostnad av egna marknadsandelar.

I nuläget uppges de båda parterna stå långt ifrån varandra och en gemensam lösning. Senast en konflikt på området uppstod mellan de båda länderna hotade UAE med att lämna OPEC.

UAE har gjort stora omstruktureringar i sin oljesektor under de senaste åren, bland annat genom att ökat andelen internationella aktörer i landets olje- och gasfält och släppa sin främsta råolja Murban för futureshandel på en råvarubörs i ett steg att göra Murban till ett benchmarkpris i området. Landets nationella oljebolag spenderar också stora summor årligen för att öka landets produktionskapacitet till 5 miljoner fat per dag vid slutet av 2020-talet.

Naturgasmarknaderna

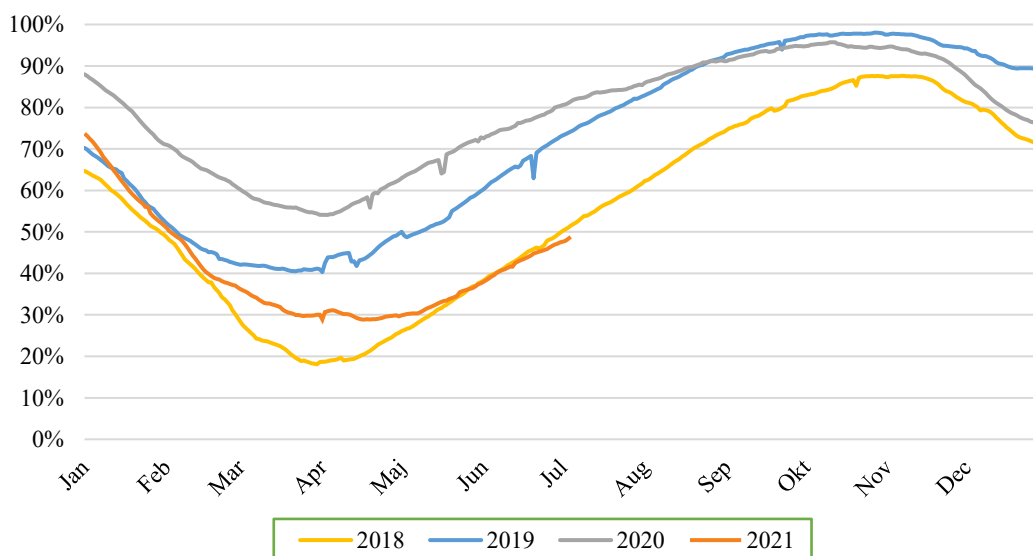
På den nordvästeuropeiska naturgasmarknaden har priserna fortsatt uppåt sedan förra marknadsbrevet och TTF har skenat till nya pristoppnivåer. TTF M+1 stängde på EUR37,95 per MWh i måndags den 5 juli, att jämföra med EUR31,39 per MWh vid förra marknadsbrevets publicering. De nordvästeuropeiska gaspriserna påverkas av den starka efterfrågan i Asien, fortsatta underhållsarbeten såväl som de låga europeiska gaslagernivåerna sedan den kalla vintern.

Priserna på den europeiska gasmarknaden påverkades i veckan också av att ryska Gazprom, som vid den månatliga auktionen av bopningskapacitet, inte bokade ytterligare volymer genom Ukraina till Europa trots planerade underhållsarbeten på alternativa transitvägar, rapporterar nyhetsbyrån Reuters.

Även på de globala naturgasmarknaderna har priserna fortsatt uppåt då de höga temperaturerna medför en ökad efterfrågan. Det asiatiska LNG-spot och forwardsbenchmarkpriset JKM nådde över USD14 per MMBtu i början av juli enligt konsult- och prisinstitutet S&P Global Platts, vilket är det högsta priset sedan januari. Den starka efterfrågan i Asien medför att LNG-laster söker sig till Asien istället för till Europa då JKM handlas över TTF.

Även i USA har priserna vid Henry Hub ökat sedan förra marknadsbrevet. Henry Hub spot handlades den 29 juni till USD3,72 per MMBtu den 30 juni (EIA). Spreaden mellan TTF och HHB fortsätter att öka då TTF nu handlas till över tre gånger priset för motsvarande kontrakt i USA.

Fyllnadsgrad gaslager EU totalt

Källa: GSE minus strategiska reserver.

Lagerfyllnaden i de europeiska gaslagren var den 4 juli 49 procent, att jämföra med 81 procent vid samma tidpunkt förra året.

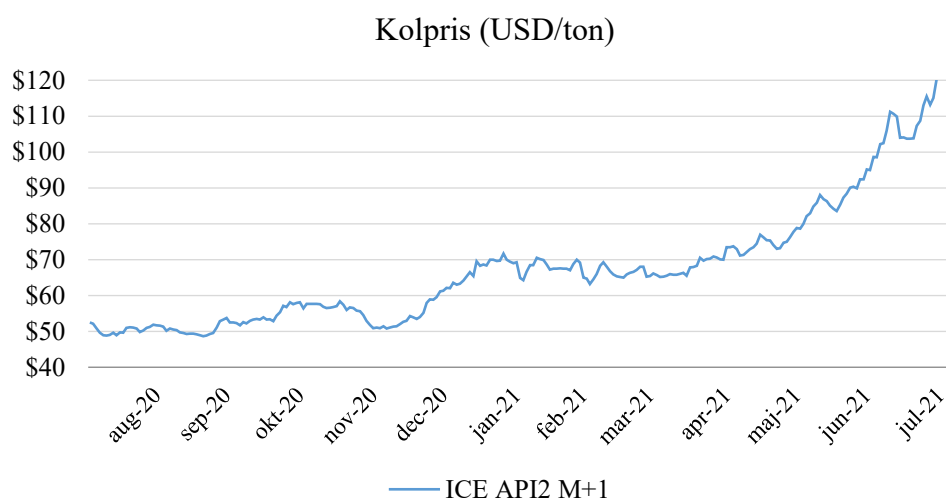

Enligt den amerikanska energimyndigheten EIA och *the LNG Industry GIIGNL Annual Report 2021* var den globala LNG-handeln i stort sett oförändrad 2020 jämfört med 2019. Den globala LNG-handeln var i snitt 46,9 miljarder kubikfot per dag 2020, vilket är en ökning med 0,4 procent då den globala LNG-handeln 2019 var 46,7 miljarder kubikfot per dag.

Under 2020 ökade exporten av LNG från USA och Australien jämfört med 2019, och Australien blev världens största LNG-exportör, före Qatar. Bland LNG-importörer skedde en ökning endast i Asien där LNG-importen ökade med 3 procent under 2020 jämfört med 2019. Den största årliga ökningen skedde i Kina följt av Indien. I Europa minskade istället LNG-importen med 5 procent jämfört med 2019.

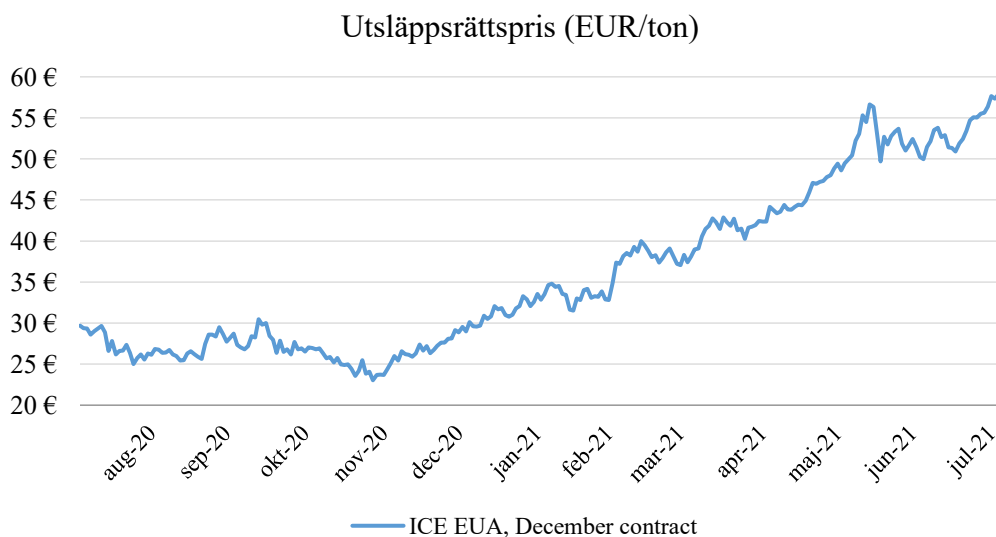
Kol och EU ETS

Priserna på den europeiska kolmarknaden har fortsatt att öka kraftigt och nådde de högsta nivåerna på 10 år måndagen vecka 27. Priserna har ökat över USD120 per ton. Anledningen till de höga priserna är ökade gaspriser, stor kolbaserad kraftproduktion och en låg tillförsel till marknaden. Kolpriset påverkas även av tillförselproblem från Colombia.

Källa: Intercontinental Exchange.

Likasa utsläppsrättspriserna har hållit sig på höga nivåer och översteg EUR57 per ton under slutet av förra veckan (vecka 26). Priserna understöds både av den höga kolanvändningen och indikationer från EU-håll om hårdare policykrav inom klimatområdet.

Källa: Intercontinental Exchange.